

משולחנו של הרב בענייני דיומא

לחברי וחברות קהילת שוחם השלום והברכה,

אני מבקש לחלוק איתכם את תחושותי המעורבות בימים אלה, ואת האופן בו נכון לעניות דעתי להתמודד עמהן.

אנחנו, ללא צל של ספק, בעיצומם של ימים גדולים לעם ישראל, אולי הדרמטיים ביותר מאז מלחמת יום הכיפורים. אחרי כמעט שנתיים מאז הטבח הנורא שהתחולל בדרום על ידי מרצחי החמאס, שביקשו לגייס אתם את כל חבריהם המרצחים, אנחנו ניצבים בפני מציאות גיאופוליטית חדשה, עליה ניתן היה רק לחלום בעבר. הדברים נכונים במיוחד לאחר כשבעים של מלחמה מדהימה באירן, בה כוחותינו הפגינו תעוזה, מקצועיות ומסירות ללא גבול, ובחסידי השם זכינו להישגים מדהימים.

מן הצד השני, מערכה זו גבתה מחיר של עשרות הרוגים, מאות פצועים ואנשי משפחות שנעקרו מבתיהן; המערכה בעזה עדיין לא הסתיימה, חטופינו עדיין שם; ואנחנו בעיצומם של ימי השבעה על שבעה חיילים וארבעה אזרחים שנהרגו השבוע.

השאלה המנקרת בלב רבים היא: כיצד נוכל להעניק לתחושות אלו ביטוי דתי ואמוני.

מצד אחד, אין אנו רוצים להיות כופרים בטובות הגדולות שעשה לנו ה' בשבועות האחרונים על ידי שליחיו הנפלאים, ולהיכשל בחטאו של חזקיה שלא אמר שירה אחרי מפלת סנחריב (וכנראה היו לו תירוצים טובים מדוע לא לומר שירה, שהרי מלך צדיק היה).

ומן הצד השני עדיין מקננות בנו דאגות גדולות בכל הנוגע לאפשרויות של האויב האירני לשוב ולחדש את נשק ההשמדה שלו, לצד מצבם של החטופים בעזה, שברון הלב על החיים של אזרחינו וחילינו שנגדעו השבוע. בדמי ימיהם, והצער על אנשי המשפחות הנודדות ממקום למקום בהיעדר בית.

והלב מבקש לבכות ולהשתתף בצער אלו שאבדו את יקיריהם, לצד הרצון להגיד תודה ענקית לבורא עולם על כל הטוב אשר גמלו.

בהלכה היהודית ישנה קביעה די מוזרה, שאדם שמת לו קרוב משפחה והוריש לו ירושה, מברך שתי ברכות: אחת על הבשורה הרעה - "ברוך דיין האמת", והשניה - "שהחיינו" או "הטוב והמטיב" - על הירושה שקיבל.

תמיד תהיתי על ההלכה הזו שנראית כמעט בלתי אנושית. האמנם אדם, ברגע שאביו נפטר, יברך על הירושה שהותיר לו? מסתבר שחכמינו ביקשו ללמד אותנו עיקרון, הנכון לא רק במישור הפרטי אלא גם במישור הלאומי. פעמים רבות אנחנו פוגשים אירועים שיש להם משמעות מורכבת, מלאי שמחה וטעונים גם בעצב כבד. ההלכה מבקשת מאתנו לא לבטל רגש אחד מפני חברו. לכל הרגשות יש מקום, ונכון לתעלם לאיזורים המתאימים.

כשבאתי לחשוב על צורת ההודאה שבי אירועי הימים הללו, חשבתי שנכון מצד הדין לומר הלל שלם ובברכה כפי שנעשה אחרי מלחמת ששת הימים בראש חודש סיוון תשכ"ז. וראוי לה לקהילת שוחם שתציין זאת בעוז והדר ובפומבי. במחשבה שניה חשבתי שפומביות השמחה והחצנתה יכולה ליצור תחושה של חוסר רגישות לכאב אותו העם חווה בימים אלה.

כדי לשלב בין ההרגשות השונות, אני מבקש להציע: היות וראש חודש תמוז חל בימים אלו, והאשכנזים וחלק מעדות צפון אפריקה אומרים הלל בברכה בלאו הכי, נכון יהיה להוסיף את שני המזמורים של ההלל השלם לתוך פרקי ההלל, ולא יחשב דבר זה כהפסק. והספרדים שאינם מברכים בראש חודש יכולים להוסיף עוד שני מזמורים בלי כל חשש.

לאילו המברכים לפני אמירת ההלל, נכון שיכוונו בעת הברכה גם על הניסים והנפלאות שהתחוללו לנו בעת הזו.

בנוסף, ראוי להזכיר ולציין דווקא ביום זה גם את החטופים, שאנחנו מחכים לגאולתם ולשובם הביתה, ולומר אף תפילת "א-ל מלא רחמים", לזכר ההרוגים של השבועות האחרונים.

ונזכה שנתבשר כולנו בשורות טובות ישועות ונחמות במהרה בימינו אמן.

שבת שלום
הרב דוד סתי

חידון א' ב' לפרשת קורח נכתב ע"י זיוה מזנסונגו

- מבני ראובן.
- האדמה פצתה פיה ו...
- מקום לאחסון תבואה.
- מבני אליאב.
- צמד מילים תואמות.
- פעילות גופנית שעשה אהרן. לפי הכתוב.
- איש שאינו מוכר.
- בהמת משא.
- רק כהן ... יכול לאכול תרומה.
- אביו של מעורר המחלוקת.
- מטע גפנים/זיתים.
- השבט לו השתייך אהרן הכהן.
- מ. אהרן עצר אותה.
- נ. ברחו.
- ס. השלימו: "וַיִּדְבֹּר אֶל הַעֲדָה לֵאמֹר נָא..."
- ע. מבכורות בהמה טהורה.
- פ. כינוי לבכור אדם או בהמה.
- צ. לפי רש"י: חטאת הפרי כשהפרי נופל.. נקרא?
- ק. סבו של קרח.
- ר. רידוד, שיטוח.
- ש. פרי (בלשון רבים) בפרשה.
- ת. סוג של יין.

ל"ז שבת - פרשת קורח

במנחם לוחם איתנו

ערב שבת -

18:15 - לידוד סגל

18:30 - מפקד תב"ב

18:45 - מפקד תב"א

20:33 - צאת שבת, ערבית והבדלה

מנחה, זמנאטון, פעילות שירי סד"ש

לחם לאם ערוב אב בלילה אף בלילה וכן קודם

הכל סבה אותו

סדר טבח מנחם

המנחה מנחה שיעור בענייני דיומא.

מומלץ מאוד להגיע עם שאלות.

שבת פרשת קורח

מפקד בשעה 17:00 בבית ספר אבני החושן

מתחם אצטדיון:

הגשר הירוק 16:45

אן התמזן- 16:50

סיום 18:00

אחריהם אכאנטי

לחם לאם ערוב אב בלילה אף בלילה וכן קודם

ביינש? בת שירות? חייל? ח?

רוצים להתמלא??

בשבילכם! שיעור של הרב סתי.

בשבת בבית הכנסת אבני החושן (ספרא אשכנזי)

מיד לאחר מנחה שיעור בענייני דיומא.

מומלץ מאוד להגיע עם שאלות.

ניפגש, שבת שלום!

מנהיגות אחרית מול ביקורת הרסנית

הפסוק
רַב לָקַם בְּנִי לֵוִי" (במדבר טו ז)

הרקע

בפרשת קורח, קבוצה בראשות קורח בן יצהר, בן למשפחת לוי - קוראת תיגר על מנהיגותם של משה ואהרן. קורח מצליח לגייס תמיכה רחבה, כולל מאתיים וחמישים נשיאי העדה, בטענה שמדובר בריכוז סמכויות בידי משה ואהרן: "כִּי כָל הָעֵדָה כָּל־קָדְשִׁים...וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ" (שם, ג). משה, במקום להתעמת מיד, מציע מבחן אובייקטיבי שיחשוף את רצון ה': כל המתוועים לכהונה יביאו קטורת, ואלו שלא נבחרו, ייענשו. התגובה של משה - "רַב לָקַם בְּנִי לֵוִי" - אינה רק סירוב אישי, אלא נזיפה על כפיות הטובה והזלזול בתפקיד שכבר ניתן להם.

התובנה הניהולית

מנהיגות היא אחריות, לא פריבילגיה. קורח ותומכיו תפסו את תפקידי ההנהגה כהזדמנות לשררה, בעוד משה ראה בתפקיד ההנהגה שליחות כבדה. הפסוק מלמד שמנהלים צריכים לדעת להציב גבולות ולהזכיר לצוותים את חשיבות הענווה והכרת התודה על התפקידים שכבר ניתנו להם, במיוחד כאשר עולה ביקורת המונעת מאינטרסים אישיים ולא משיקולים ענייניים.

הפרקטיקה - יישום בניהול פרויקטים ובניהול בכלל

בפרויקט, במיוחד בעולמות מרובי ממשקים מטריציוניים, יש לעיתים תחושת קיפוח מצד בעלי תפקידים שונים. מנהל פרויקט מקצועי צריך:

- להקשיב לביקורת, אך לזהות מתי מדובר בטענות ענייניות ומתי בקידום אישי סמוי (Hidden Agenda).
- לשקף את חלוקת התפקידים ולחזק את ההכרה בתרומתו של כל גורם, גם אם אינו "במרכז הבמה".
- להציב גבולות ברורים ולשמור על יציבות ארגונית, גם במחיר של קבלת החלטות שאינן פופולריות.

מסקנה

לא כל מחאה היא ביטוי לבריאות ארגונית. לפעמים היא נובעת מתסכול אישי ולא משיקולי המערכת. המנהיגות הנכונה יודעת להבחין בכך, להגיב באחריות ולשמר את יציבות הצוות

פרשת קורח נקראת השנה בסמוך לראש חודש תמוז - זמן שמסמל מעבר מהתחדשות (ראש חודש) אל תחילת תקופה קשה בלוח השנה היהודי - שלושת השבועות שיגיעו לשיאם בתשעה באב. הקשר בין קורח לחודש תמוז מדגיש כי מה שנראה כהתפרצות רגעית, עלול להוביל להתדרדרות מתמשכת. גם בעולם הניהול, "סדק" קטן באמון, באחריות או ביציבות, אם לא יטופל נכון, עלול להתרחב לקרע שיקשה לאחות. המנהיג הנבון הוא זה שמזהה את תחילתה של מגמה בעייתית עוד כשהיא נראית קטנה, ופועל מוקדם, בחכמה ובענווה, לעצור את ההידרדרות.

שבט שלום, חודש תמוז טוב ובשורות טובות
בועז עזון

לעילוי נשמת

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק

רועי מרום הי"ד, בן טלי ורענן

שחייה נפרדת בברכת שוהם החל

מחודש יוני

ימי שני-שחיית גברים
ימי רביעי- שחיית נשים

בין השעות 20:00-23:00

- חודש יוני- השחייה בברכה קיצית, חודשים יולי אוגוסט-בברכה המקורה
- נעשה מאמץ לשבץ מצילה לכמה שיותר משמרות בשחיית הנשים. על מנת לוודא מראש, ניתן להתקשר למועדון הספורט 03-9733453

• בהתאם לביקוש נבחן המשך קיום שחייה נפרדת- הגיעו ותהנו

כניסה לתושבי שוהם בלבד-30 ש"ח

בריאות ובשורות טובות לכולם

פרשה בתמונה / פרשת קורח

"וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱלֵ הָעֵדוּת וַהֲגָה פָּרַח מִטָּה אֲהֶרֶן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים" (במדבר יז כג)

אחרי המחלוקת של קרח ועדתו על משה ואהרן והעונש שהם מקבלים, ואחרי מבחן הקטורת, העם פונה בטענה כלפי משה ואהרן, שבגללם מתו רבים מהעם. המגפה פורצת בעם, ורק בעזרת הקטורת אהרן מצליח לעצור את המגפה. כדי להוכיח לעם את הבחירה של ה' באהרן, מתבקש כל נשיא כולל אהרן להביא את מטהו אל משה. כל המטות מוכנסים אל אוהל מועד ובבוקר מתגלה מטהו של אהרן, שלא רק פרח אלא גם הוציא ציץ (ראשית הפרוי) וגם גומל שקדים. בכך מתבררת בחירתו של אהרן כמנהיג הנבחר מבין כלל הנשיאים.

בתמונה ענף שקד עם פרח, ציץ ושקד, מהשנה שעברה, כי נס לא קורה כל יום. צולם בסטף

צילום והקשר: אבי אלטלף

